

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/1291/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613206114
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6613206114.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Lawyer Partners a.s., so sídlom Prievozská 37, 821 09 Bratislava, IČO: 35 944 471, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom Pri starej prachárni 13, 831 04 Bratislava, IČO: 36 866 733, proti žalovanej Z. J., bytom T., o zaplatenie 11,95 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 12 Ro 127/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júna 2014 sp.zn. 41 Co 432/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Lučenec uznesením zo 14. novembra 2013 č.k. 12 Ro 127/2013-7 zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zo žaloby na začatie konania v sume 16,50 €. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca podal 11. apríla 2013 žalobu, ktorou sa proti žalovanému domáhal zaplatenia 11,95 € s príslušenstvom. Vzhľadom na to, že nezaplatil súdny poplatok splatný podaním žaloby, súd ho výzvou z 12. augusta 2013, v ktorej bol poučený o následkoch nezaplatenia poplatku, vyzval na jeho zaplatenie. Keďže žalobca výzve nevyhovel, súdny poplatok nezaplatil a nebolo preukázané jeho tvrdenie, že ide o zhodné podanie z roku 2006, bolo nutné postupovať podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) a konanie zastaviť.

2/ Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu uznesením z 10. júna 2014 sp.zn. 41 Co 432/2014 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie na základe žalobcom v roku 2013 predloženého elektronického média vytlačil jeho žaloby datované rokom 2006. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že podanie vytlačené v roku 2013 je len v inej forme vyhotovená žaloba identická s tou, ktorú súdu v elektronickej podobe doručil už v roku 2006. Po oboznámení sa s dátumami uloženými na

elektronickom médiu odvolací súd konštatoval, že žaloba uložená na elektronickom médiu je síce obsahovo totožná so žalobou vyhotovenou v písomnej forme a datovanou rokom 2006, elektronické podpisy na tomto médiu neboli ale aktualizované následným elektronickým podpisom s novou časovou pečiatkou. Takto podané žaloby preto nepovažoval za (platné) podania z roku 2006. Dodal, že žalobca sám nesie dôsledky toho, že žaloba nespĺňa v roku 2013 náležitosti kvalifikovaného elektronického podania v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. Súd prvej inštancie nebol povinný zapísať predmetné podanie tak, akoby vyvolalo účinky začatia konania už v roku 2006, lebo je nepochybné, že konanie v roku 2006 nezačalo z dôvodu chýbajúcej technickej vybavenosti súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súdny poplatok za žalobu stal splatným až vznikom poplatkovej povinnosti - podaním žaloby v januári 2013 (§ 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.), preto žalobca nedôvodne namietal, že jeho poplatková povinnosť zanikla 31. decembra 2009. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne, keď zastavil konanie z dôvodu, že žalobca nezaplatil súdny poplatok (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Vzhľadom na to, že poplatkovú povinnosť nesplnil ani do rozhodnutia odvolacieho súdu, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

3/ Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj okresného súdu, zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že mu súdy odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Pripomenul názor Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), podľa ktorého za daného skutkového a právneho stavu treba pristupovať k jeho žalobe s účinkami jej podania v roku 2006. V roku 2013 teda nešlo o podanie novej žaloby, ale len o doručenie v inej forme vyhotoveného, avšak inak úplne identického podania, ktoré malo mať podľa názoru ústavného súdu účinky podania z roku 2006. Uviedol, že postup súdov je vecne nesprávny, lebo žalobe nepriznali účinky jej podania v roku 2006 a prehliadli, že súdny poplatok mu už v súčasnosti nemožno vyrubiť. Pokiaľ (podľa názoru súdu) žaloba nemala predpísané náležitosti, mal byť žalobca vyzvaný na jej opravu alebo doplnenie; predtým ale nebolo možné konanie o žalobe zastaviť (do úvahy prichádzalo nanajvýš odmietnutie žalobcovho podania). Postup odvolacieho súdu je rozporný, lebo na jednej strane potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu, na druhej strane ale tvrdí, že žaloba nemala predpísané náležitosti. V roku 2006 bola žaloba riadne podpísaná, spĺňala všetky náležitosti, a to aj z hľadiska časovej pečiatky a podpisu. Nebol teda žiadny dôvod nepokračovať v konaní a nerešpektovať záver vyslovený ústavným súdom.

4/ Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca (§ 470 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.) na Okresnom súde Lučenec 29. júla 2014 skúmal jeho prípustnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku („ďalej len O.s.p.“) účinného do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 2 O.s.p.). Bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6/ V danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom (§ 452 ods. 1 C.s.p.). Išlo o konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 966/2015, 8 Cdo 971/2015, 8 Cdo 1161/2015, 8 Cdo 1163/2015, 8 Cdo 1177/2015, 8 Cdo 1181/20105, 8 Cdo 1217/2015. S odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožňuje aj v preskúmvanej veci, preto už ďalšie dôvody neuvádza.

7/ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.